

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/162/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813207258
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3813207258.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, proti odporkyňi: X. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., P. č. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 6.411,47 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi na účet právneho zástupcu odporkyne a vedľajšieho účastníka náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1036,82 eura v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresný súd Prievidza dňa 17.04.2013 domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 6411,47 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3485,36 eura od 09.12.2011 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2011 postúpil postupca Všeobecná úverová banka, a.s. (VÚB, a.s.) na neho pohľadávku voči odporkyňi. Právny predchodca navrhovateľa (VÚB, a.s.) zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.11.2007 poskytol odporkyňi ako dlžníkovi úver vo výške 105.000,- Sk (3485,36 eura), ktorý sa odporkyňa zaviazala vrátiť do 20.12.2010 v mesačných splátkach po 3849,23 Sk (127,64 eura) a RPMN 19,47%. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 6411,47 eura s príslušenstvom, ktorá pozostávala z istiny 3485,36 eura, riadneho úroku 2277,57 eura, úroku z omeškania 562,71 eura a ostatného príslušenstva v sume 85,83 eura. Odporkyňa uvedený záväzok uznala v Dohode o uznaní záväzku. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje sumu 6411,47 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3485,36 eura od 09.12.2011 do zaplatenia. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ počnúc dňom postúpenia pohľadávky.

Dňa 24.05.2013 oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov.

Navrhovateľ svoj návrh a uplatnený nárok bližšie špecifikoval podaním zo dňa 27.10.2014.

Písomným podaním zo dňa 28.01.2015 vzniesol navrhovateľ námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne do konania. Okresný súd uznesením zo dňa 11.03.2015 č. k. 13C/162/2014-64 pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporkyne do konania. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 30.06.2015 č. k. 4Co/519/2015-88 predetné uznesenie potvrdil na základe odvolania navrhovateľa.

Odporkyňa sa k návrhu navrhovateľa vyjadrila písomným podaním zo dňa 26.03.2015, v ktorom žiadala návrh navrhovateľa zamietnuť z dôvodu premlčania nároku uplatneného navrhovateľom v tomto konaní. Poukázala najmä na to, že predložená Dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je absolútne neplatný právny úkon. Najmä poukázala na to, že predmetná dohoda je formulár, ktorý vopred pripravil navrhovateľ pre dlžníka a dlžník nijakým spôsobom nemohol ovplyvniť jeho obsah. Takto preformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to najmä predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane skryté do dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania dlhu v bode 2 Dohody. Poukázala na to, že dodávateľovi (navrhovateľovi) išlo pod zámkou ponuky splátok o predĺženie premlčacej lehoty o čom svedčí skutočnosť, že v Dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 17.09.2012 ani nie je zapísaná výška splátky, ktorá mala byť takto dohodnutá. Uviedla tiež, že uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti. Neplatnosť predmetnej dohody namietala odporkyňa aj s odkazom na § 54 ods. 1 OZ. Poukázala tiež na tú skutočnosť, že podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 08.09.2008, čím došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru. Zároveň nasledujúcim dňom začala plynúť trojročná premlčacia doba. Z uvedených dôvodov považovala odporkyňa navrhovateľom uplatnený nárok v celom rozsahu za premlčaný, keďže dohoda o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 17.09.2012 je absolútne neplatná. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania.

Súd vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 09.10.2015 konanom v prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa, odporkyne a právneho zástupcu odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne a v neprítomnosti navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podľa § 101 ods. 2 OSP.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä: návrhom, zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru č. 1512LCL01040108 zo dňa 13.11.2007, všeobecnými obchodnými podmienkami, dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky splátkach zo dňa 17.09.2012, dotazníkom, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2011, pokusom o zmier zo dňa 26.03.2013, oznámením VÚ o vstupe do konania zo dňa 20.05.2013, plnomocenstvom, uznesením OS Prievidza zo dňa 20.06.2014 č. k. 7Ro/106/2013-28, uznesením OS Prievidza zo dňa 30.07.2014 č. k. 7Ro/106/2013-30, odvolaním navrhovateľa proti uzneseniu na č. I. 30 s prílohami, uznesením OS Prievidza zo dňa 19.09.2014 č. k. 7Ro/106/2013-53, špecifikáciou návrhu navrhovateľom zo dňa 27.10.2014, námietkou neprípustnosti vstupu VÚ do konania N zo dňa 28.01.2015, uznesením OS Prievidza zo dňa 11.03.2015 č. k. 13C/162/2014-64, vyjadrením odporkyne k vstupu VÚ zo dňa 19.03.2015, odvolaním navrhovateľa zo dňa 25.03.2015, vyjadrením PZ odporkyne a VÚ zo dňa 26.03.2015, plnomocenstvom, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 06.05.2015, uznesením KS v Trenčíne zo dňa 30.06.2015 č. k. 4Co/519/2015-88 a ostatným obsahom spisu, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Dňa 13.11.2007 uzavrela Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXLCLXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla banka odporkyne úver vo výške 105.000,- Sk (3485,36 eura), s výškou úrokovej sadzby 16,90% ročne, čerpaním úveru dňa 07.01.2008, prvou splátkou dňa 20.02.2008 a poslednou splátkou úveru dňa 20.12.2010, výškou splátky 3849,23,- Sk (127,77 eura) mesačne a RPMN 19,47%. Súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky.

Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 30.07.2008 právny predchodca navrhovateľa (VÚB, a.s.) vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, ktorá nastala dňa 08.09.2008 a zároveň vyzval odporkyňu na úhradu dlžného zostatku v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2011 bola postúpená pohľadávka VÚB, a.s. (právny predchodca navrhovateľa) voči odporkyni na navrhovateľa. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že ide o pohľadávku z predmetnej zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru so zostatkom pohľadávky 6411,47 eura, ktorá pozostávala z istiny po splatnosti 3485,36 eura, riadneho úroku 2277,57 eura a úroku z omeškania 562,71 eura. Splatnosť celého úveru nastala dňa 08.09.2008 s tým, že zo strany odporkyne nebola vykonaná žiadna úhrada.

Pokusom o zmier zo dňa 26.03.2013 vyzýval navrhovateľ odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy 6818,83 eura (neuhradený úver 3485,36 eura, zmluvný úrok 407,36 eura, riadny úrok 2277,57 eura, úrok z omeškania v sume 562,71 eura a náklady klienta v sume 85,83 eura) najneskôr do 02.04.2013.

Z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 17.09.2012 vyplýva, že odporkyňa uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom VÚB, a.s. č. XXXXLCLXXXXXXXXX zo dňa 04.01.2008. Predmetom uvedenej dohody nebola dohoda o úhrade predmetného dlhu odporkyňou v mesačných splátkach.

Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku voči odporkyni zo zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 13.11.2007, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol odporkyni úver vo výške 3485,36 eura. Odporkyňa bola povinná predmetný úver vrátiť v 35 mesačných splátkach po 127,77 eura najneskôr do 20.12.2010. Odporkyňa si svoju povinnosť riadne neplnila a právnemu predchodcovi navrhovateľa neuhradila žiadnu sumu na splatenie predmetného úveru. Úver sa stal v celom rozsahu splatný dňa 08.09.2008, na základe výzvy zo dňa 30.07.2008. Dňa 08.12.2011 pôvodný veriteľ postúpil na navrhovateľa uvedenú pohľadávku v celkovej sume 6411,47 eura (istina 3485,36 eura, riadny úrok v sume 2277,57 eura a úrok z omeškania 562,71 eura). Dňa 17.09.2012 podpísala odporkyňa Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, ktorou uznala, čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči navrhovateľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXLCLXXXXXXXXX zo dňa 13.11.2007 s pôvodným veriteľom (VÚB, a.s.) pozostávajúci z istiny v sume 3485,36 eura a ostatného príslušenstva podľa zmluvy. Predmetom dohody nebola dohoda o úhrade záväzku odporkyňou v splátkach. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ vo výške 9% ročne podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. počnúc nasledujúcim dňom po účinnosti postúpenia pohľadávky, t. j. od 09.12.2011 do zaplatenia.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v stave účinnom ku dňu podpisu zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v stave účinnom ku dňu podpisu zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania úverovej zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd návrh navrhovateľa za nedôvodný z dôvodu jeho premlčania.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzavretú dňa 17.09.2012 s odporkyňou vzhľadom na zistené okolnosti uzavretia tejto dohody, považuje súd túto dohodu za absolútne neplatný právny úkon predovšetkým pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka a neplatnú i pre neexistenciu slobodnej vôle na strane účastníčky dohody - odporkyne (§ 37 Občianskeho zákonníka). Je zrejmé, že len a len z iniciatívy navrhovateľa bola vyhladaná odporkyňa s tým, že dojednáva len splátky tohto úveru pod hrozbou exekútora a zhabania majetku, pričom nebola vôbec informovaná o tom, že má podpísať aj jednostranné vyhlásenie o uznaní dlh, o tom či dlh je premlčaný a aké sú následky uznania záväzku. V časti 3. dohody je vopred predtlačené vyhlásenie dlžníka o jeho vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Táto skutočnosť nebola v konaní vôbec preukázaná. Takto deklarovaný zámer navrhovateľa dosiahnuť úspešnú vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľa ako veriteľa viedlo k podpisu dohody to, aby docielil vymožitelnosť práva pred súdom, a nie menil pôvodný obsah zmluvy, a to dojednanie nových splátok. Dohoda ako taká je pritom vyhotovená vo forme predtlačeneho textu, t. j. pre všetky prípady dlhov či sú v čase podpisu tejto listiny premlčané, alebo nie. Uzatvorenie tejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti. Rovnako takéto nové zmluvné dojednanie vzhľadom na všetky okolnosti je v rozpore s 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tvrdenia navrhovateľa o rozdielnych účinkoch uznania práva v zmysle § 110 ods. 1 druhá veta OZ a uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, a to že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je viazané na vedomosť dlžníka, že uznáva premlčané právo, kým pri uznaní dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje táto vedomosť, považuje súd vzhľadom na všetky zistené okolnosti ohľadom uzatvorenia tejto dohody za účelové až špekulatívne, o to viac, že v čase podpisu dohody dlh odporkyňou premlčaný v celosti bol. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zamestnanec navrhovateľa nepredkladal túto dohodu vôbec s úmyslom dosiahnuť uznanie či už práva alebo dlhu, účelom jeho návštevy bolo dojednať splátky a docieľiť podpis dohody zo strany odporcu. Osoba dlžníka pritom v tejto formulárovej dohode vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, čo teda odporuje hore uvedenému tvrdeniu navrhovateľa. Dohoda v časti uznania záväzku a vyhlásenia o vedomosti premlčaného dlhu je neplatná i pre rozpor s § 37 Občianskeho zákonníka, pretože odporkyňa nedisponovala vôľou urobiť takéto právne úkony.

Vzhľadom na uvedené považoval súd dohodu za neplatný právny úkon jednak pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 i podľa § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, a tiež pre rozpor s § 37 OZ. Pokiaľ teda odporkyňa platne neuznala svoj dlh voči navrhovateľovi, nemohli nastať právne následky takéhoto uznania čo do plynutia premlčacej lehoty.

V konaní nebolo sporné, že odporkyňa na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 13.11.2007 čerpala od VÚB, a.s. poskytnutý úver vo výške 105.000,- Sk (3485,36 eura) a tento sa zaviazala splácať v mesačných splátkach po 3849,23 Sk (127,77 eura) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.02.2008 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20.12.2010. Rovnako bolo preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12. 2011 postúpila VÚB a.s. na navrhovateľa predmetnú pohľadávku zo zmluvy o úvere, pričom podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia celkom vo výške 6411,47 eura, ktorá pozostávala z istiny po splatnosti 3485,36 eura, riadneho úroku 2277,57 eura a úroku z omeškania 562,71 eura. Splatnosť celého úveru nastala dňa 08.09.2008 na základe vyhlásenia mimoriadne splatnosti právny predchodcom navrhovateľa výzvou zo dňa 30.07.2008. Odporkyňa na splatenie predmetného úveru nezaplatila žiadnu sumu. I keď v danej veci išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, podľa názoru súdu svojím charakterom je zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvy ako osobitný zmluvný typ úveru, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy, či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu na záväzky a i posudzovanie námietky premlčania z takejto zmluvy hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to i ustanovenia všeobecné k záväzkovým vzťahom, teda i premlčanie. Zákon o spotrebiteľských úveroch je svojou povahou občianskoprávnym predpisom a je potrebné podporné použitie Občianskeho zákonníka pre posudzovanie premlčania dlhu. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu je potrebné na daný právny vzťah aplikovať aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl. OZ). To je rozdiel medzi aplikáciou Obchodného zákonníka o zmluve o úvere, ktorá je uzavretá ako

absolútny obchod medzi dvoma podnikateľmi a zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorá je uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, kde nevyhnutne pristupuje aj aplikácia spotrebiteľských noriem. Uvedený názor bol vyjadrený aj v rozsudku KS Prešov sp. zn. 6Co 81/2012 z 14.2. 2013, ktorý bol predmetom skúmania Ústavného súdu SR vo veci I.ÚS 402/2013 z 19.6. 2013. S ohľadom na uvedené preto súd posudzoval premlčanie práva navrhovateľa v danej veci podľa ustanovení Občianskeho zákonníka na základe námietky premlčania vznesenou odporkyňou a aj ex offo. Konečná splatnosť úveru nastala dňa 08.09.2008. Navrhovateľ podal návrh v predmetnej veci na súd dňa 17.04.2013. Spotrebiteľský úver a aj jeho jednotlivé splátky sa v danom prípade premlčujú v zmysle § 101 OZ v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe. V zmysle uvedeného platí, že všetky navrhovateľom uplatnené pohľadávky, ktoré boli splatné do dňa 17.04.2010 sú premlčané, a preto ich súd nemôže veriteľovi priznať. Vzhľadom na uvedené súd návrh navrhovateľa pre premlčanie zamietol.

Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je voči odporkyňi v celom rozsahu nedôvodný, a preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol z dôvodu premlčania navrhovateľom uplatneného nároku.

Súd rozhodol o náhrade trov konania odporkyne a vedľajšieho účastníka konania podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v celom rozsahu úspešnej odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi na účet právneho zástupcu odporkyne a vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka v konaní riadne hájil práva odporkyne, keď vo veci dôvodne vznesol námietku premlčania Súd navrhovateľovi uložil nahradiť odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13a písm. a), c), d), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške 1036,82 eura pričom vychádzal z hodnoty sporu v sume 6411,47 eura a priznal trovy právneho zastúpenia za tieto úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia v roku 2015
odmena 220,77 eura + režijný paušál 8,39 eura,

2. písomné podanie na súd zo dňa 26.03.2015
odmena 220,77 eura + režijný paušál 8,39 eura,

3. účasť na pojednávaní dňa 09.10.2015

odmena 220,77 eura + režijný paušál 8,39 + náhrada za stratu času za 8 polhodín po 13,98 eura v sume 111,84 eura + cestovného v sume 64,70 eura (240 km x (7 l / 100 km x 1,238 eura/ l + 0,183 eura/ km)= 240 km x 0,2696 eura/ km= 64,70 eura),

t. j. odmenu 662,31 eura + režijný paušál 25,17 eura + náhradu za stratu času 111,84 eura + cestovné 64,70 eura, spolu v sume 864,02 eura. Keďže je právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka platcom DPH priznal súd právnenmu zástupcovi 20% DPH zo sumy 864,02 eura v sume 172,80 eura. Celkom predstavujú trovy právneho zastúpenia odporkyne a vedľajšieho účastníka sumu 1036,82 eura. Odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal súd náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1036,82 eura, ktorú zaviazal navrhovateľa zaplatiť na účet právneho zástupcu odporkyne a vedľajšieho účastníka podľa § 149 ods. 1 OSP v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd nepriznal odmenu za 1 úkon právnej služby vyčíslený právnym zástupcom odporkyne a vedľajšieho účastníka, a to prevzatie a príprava zastúpenia odporkyne, nakoľko bol právny zástupca vedľajšieho účastníka s vecou riadne oboznámený a ďalšia príprava na zastupovanie odporkyne je podľa súdu neúčelná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.